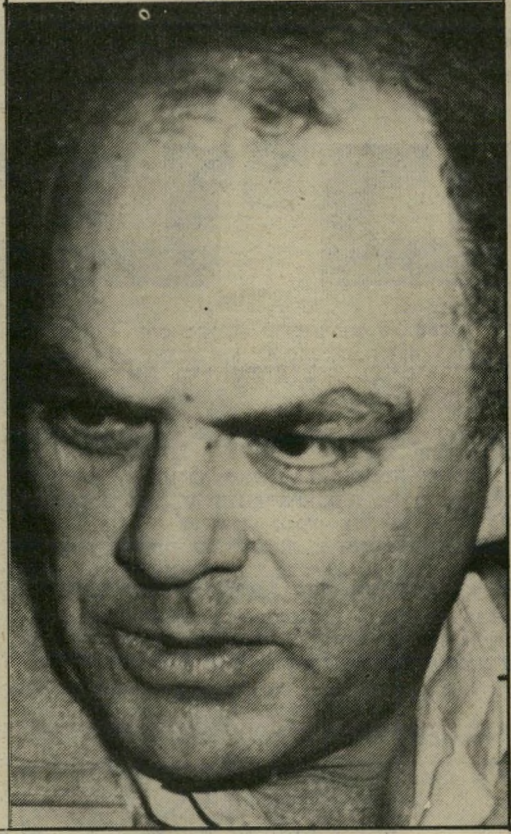

אדוארד קוזי:

„אני אוהב את ירושלים ואת תדי קולק!“

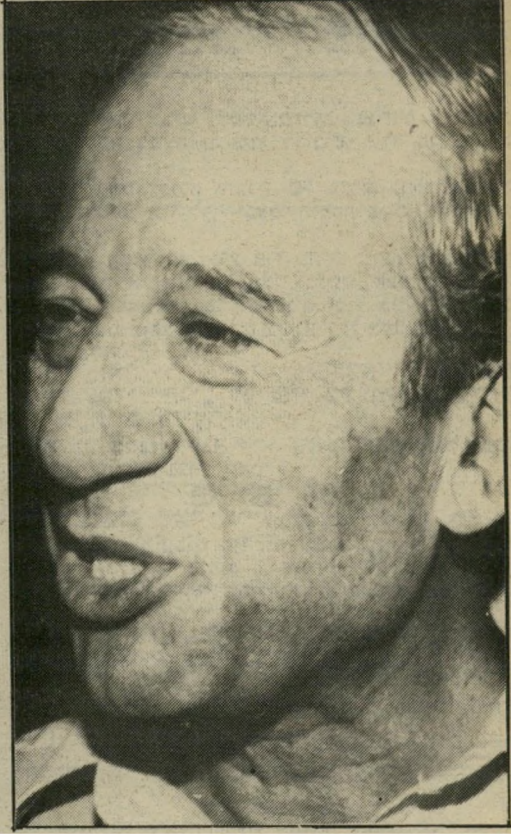
הוא בלי צל של ספק ראש-העיר הכי פופולארי בארצות-הברית. התגוררתי שם שנתיים - תהרגו אותי אם אני זוכרת איך קוראים לראש העיר של וושינגטון, של סן-פרנסיסקו או של בוסטון. אבל אני זוכרת איך קוראים לראש-העיר של ניו-יורק - ולא רק בגלל העובדה שהוא מבקר אצלנו כיום. בני-יורק קוראים לו בפשטות אד, כמו שברושלים קוראים לראש-העירייה תדי, ובתל-אביב קוראים לראש-העירייה צ'י. יש לו פה גדול, והוא לא מחסס להביע את דעתו על כל דבר. אמצעי-התיקשורת מטורפים אחריו, והוא מחזיר להם אהבה. אד קוזי אוהב להתראיין, אוהב להופיע בטלוויזיה, אוהב להתחנך בין בני העיר שלו. הוא עדיין רווק, ומלחשים עליו כל מיני לחששים, שהשתיקה אפילו בעיר כמו ניו-יורק עדיין יפה להם. אד קוזי מבקר בישראל ואני שאלתי אותו: מה אתה אוהב אצלנו? אני אוהב את ירושלים ואת ראש העירייה. תדי קולק, אני חושב שיש לי מה ללמוד ממנו. הוא מצליח להשכיל לגמרי לא רע על עיר מסובכת ובעייתית. והעיר שלך אינה מסובכת ובעייתית? או! ניו-יורק היא ניו-יורק. יש לה בעיות שהיו מספיקות לכל מדינת ישראל ולעוד כמה מדינות שכנות. אך ניו-יורק היא כיום העיר החיונית ביותר בעולם. כל מה שקורה בניו-יורק, קורה דקה אחת אחר-כך במקום אחר בעולם. ניו-יורק של היום היא בירה של תרבות, של מוסיקה, של דברים נפלאים. תבואי לבקר, תראי בעצמך. אתה מדע לבטיית ההגירה של הישראליים לעירך? ניו-יורק היא עיר שיש בה מהגרים מכל הלאומים בעולם. כמובן שהסבו את תשומת-ליבי לעובדה שההגירה מישראל לניו-יורק גדלה והולכת. אך באותה מידה הסבו את תשומת-ליבי לכך שההגירה מאנגליה ומצרפת גדלה. אנשים באים לניו-יורק מכל העולם. את מתייחסת לישראלים, כי במדינה כליכך כשנה כמו ישראל, מרגישים מייד כשמישהו מהגר. נסי לחצות את הכביש בדרה החמישית - תשמעי מיליון ניכוסים ושמונים לשונות.

דני גור:

„המשכורת שלי היא 30,850 שקל ברוטו!“

אני בעד שביתת הרופאים. אני חושבת שהם צודקים, ושם מגיעה למישהו משכורת גבוהה - אלה הם. אחרי הכל, הם הממונים על הבריאות שלנו, הם האחראים על החיים שלנו. אני לא רוצה שהרופא המנתח שלי יחשוב - כשהוא מחזיק בידו את האיזמל - על חשבון החשמל והטלפון שהוא חייב לשלם, או על האובר-דראפט בבנק. כעת ברצינות: חבר טוב שלי שהה לאחרונה במחלקה לטיפול-נמרץ בבית-החולים „בילינסון“. ה" שבחים שיש בפניו לצוות הרפואי שם הם נדירים. הוא סיפר לי על רופאים שבאו לבקר במחלקה מחוץ לשעות-העבודה, על רופאים שעשו שם ימים כלילות מתוך מסירות אינסופית. הפרופסור דני גור הוא ראש מחלקת-הלב של בית-החולים „שיבא“. דני, אחד ממנתחי-הלב הגדולים בישראל, עובד בלי שעות. כמעט בכל שעה שתחפש אותו, הוא נמצא במחלקה שלו בבית-החולים. פניתי אליו וביקשתי ממנו שיגיד כמה מילים על המציאות הכלכלית בישראל - אבסורדית. כחברה שאינה חיה בג'ונגל האפריקאי, אלא בחברה מערבית - וזה כולל דירה, מכונית ומגון - המשכורות של עובדי המדינה הן קריקטורה. מי שאיננו עושה חלטה מהצד, אינו יכול לחיות שבוע מהמשכורת החודשית שלו, ואת זה כל אחד יודע. הרופאים אינם יוצאים מכלל זה. אלה שקובעים את מדיניות-השכר של הרופאים, כלומר המנכ"לים למיניהם, טוענים שמשכורותיהם אינן גבוהות ממשכורות הרופאים. אלא שמנכ"ל הפורש אחרי חמש שנות-עבודה זכאי לפנסיה מלאה. ויוצא לשוק הפרטי עם סוטציאל אדיר להרוויח. הרופא ממשיך כל חייו להיות שכיר, ולהניס את האצבע לרקטום של החולה. מי שטוען שהרופאים הבכירים מרוויחים יותר מהר צעירים - או שאיננו יודע מה הוא אומר, או שהוא משקר במצה-נחוש. בחדש פברואר 83 היתה משכורת החודשית - ללא כונוניות, שאותן אני מבצע כהלכתן כלילות - 30,850 שקל ברוטו. אשתי, שהיא רופאה בכירה ומנהלת מעבדה, מביאה הביתה 17,000 שקל נטו. אז על אלו משכורות-ענק מדברים עזרא סזן והלל דודאי? אני מסכים עם השביתה, אך אילו היה הדבר בידי הייתי משנה את מגמות-היעד. עד שהרפואה הפרטית בארץ לא תתמסד, לא תהיה כאן רפואה ברמה כפי שהייתי רוצה. ולא תהיה הכנסה מכובדת וסבירה לרופאים. בשעה שדיברתי עם פרופסור דני גור, הוא יצא מחדרה-ניתוחים. הוא בעד השביתה, אך הוא לא שבת. הוא גם לא נבה 600 שקל דמי-פיטוף עבור הניתוח.

אליעזר שמואלי:

„נאסוד על כל גוף להסית!“

צל"ש למנכ"ל משרד-החינוך, אליעזר שמואלי, שאסר על כניסתם של מאיר כהנא ואנשיו לבתי-הספר. מישהו צריך לעצור את האיש הזה, לפני שיחיה מאוחר מדי. אך יחד עם זאת מתעוררת אצל כל דמוקרט ברדעת השאלה: אם אוסרים על כהנא להיכנס לבתי-הספר, תאם זו לא ההתחלה לאיסורים אחרים? האם בסתימת פיו של האחד אין משום סכנה שיסתמו פיהם של אחרים? פניתי אל אליעזר שמואלי ושאלתי אותו: כהנא ואנשיו מרצים בכתייהספר כבר מזה זמן-מה. מדוע דווקא עכשיו התעוררתם והפסקתם אותם? הבעיה התעוררה כאשר תלמידים בבית-הספר רנה קאסן בירושלים הזמינו את כהנא, שיופיע לפניהם. ההנהלה הודיעה שלא תתן לו להיכנס לשטח בית-הספר, והוא הודיע שייכנס בכוח. לעניין הזה אמרנו שיקוליה. שאינה נותנת לנציג של גוף פוליטי מסוים להופיע לפני תלמידיה, הגוף הזה אינו יכול להופיע ובודאי שלא בכוח. האם אתם מעודדים חינוך פוליטי בקרב התלמידים? כהחלט כן. אנו מעודדים חינוך פוליטי וחברתי. אנו שמחים על כל עניין שמגלים התלמידים במתרחש במדינה. אנו שמחים על כל פגישה של תלמידים עם אישים פוליטיים ואנשי-רוח. עם זאת, המיפגשים נתונים להחלטתה של המועצה הפדגוגית. האיסור על כניסת כהנא לבתי-הספר הוא רק לגבי „רנה קאסן“? בהחלט לא. המועצה הפדגוגית דנה בסוגייה של הזמנת אישים פוליטיים וגופים פוליטיים לבתי-הספר, והיא מחליטה ושוקלת את הזמנת האישים בהתאם למטרות החינוך של מדינת-ישראל. הודעתי למנהלי בתי-הספר שהם מתבקשים להקפיד על כך שלא להזמין גופים המסיתים לאיבה בין המיגורים השונים במדינת-ישראל. אם יקום מישהו ויסית לשינאה, אני לא צריך לתת לו במה. האם יש לה קיימת סכנה שכאשר אתה אוסר על האחד להיכנס לבתי-הספר, תאסור גם על האחר, ודא יהיה לזה סוף? הבעיה שלי היא לא עניין אישי עם כהנא. או עם מישהו אחר. אני מדבר על כל גוף הקורא להסתה. גוף הקורא להסתה יש למנוע ממנו להפיץ את הסתותיו בין כותלי בית-הספר.